

порушують права осіб з інвалідністю.

Найбільш суттєвим і показовим прикладом співпраці органів публічної влади у сфері освіти та фахової підготовки інвалідів із застосуванням практично всіх із перелічених вище форм співпраці стало розроблення та прийняття за участю усіх центральних та місцевих органів виконавчої влади Державної цільової програми «Національний план дій з реалізації Конвенції про права інвалідів» на період до 2020 року (затверджена постановою Кабінету Міністрів України від 1 серпня 2012 р. № 706).

Деякі підходи до визначення терміну «муніципальний»

Волуйко О.М., начальник курсу факультету підготовки працівників ОВС ННІЗН НАВС

У територіальній структурі кожної країни можна виділити три рівні: національний, регіональний і первинний. Первинний рівень називають муніципальним. На муніципальному рівні формуються найменші адміністративно-територіальні одиниці країни, які у світовій практиці отримали назву муніципальних утворень [1, с. 5]. Тому слід з'ясувати визначення та співвідношення таких термінів, як: муніципальний, місцевий та комунальний.

У сучасній офіційно-діловій практиці, зокрема в мові законодавства, як синонімічні вживаються поняття муніципальний і місцевий стосовно органів самоуправління, закладів культури та освіти, економічних програм тощо, які діють або мають значення тільки в межах певної території, місцевості (місто, село) [2].

Так за словником іншомовних слів за ред. Л. Пустовіт слово «муніципальний» пов'язане зі значенням лексеми «муніципалітет». Воно утворилося від латинського «муніципія», що означало «місто з правом самоврядування у Стародавньому Римі» [3, с. 659]. Наприклад, Е.С. Шугрина вказує, що термін «муніципальний» походить від латинського «тяжкість» (munis) і «приймаю» (capio), які згодом трансформувались в слово «munісіріум» - місто з правом самоврядування [4, с. 3].

Отже, муніципалітет – це орган місцевого самоврядування, а також будинок, у якому він міститься, а муніципальний означає «той, що стосується муніципалітету», «міський».

Це слово-свропейзм поширилося в українській мові завдяки тісним політичним і культурним контактам передусім із країнами Західної Європи. Слово муніципальний широко вживається у мові сучасних газет у таких суспільно-політичних словосполученнях: муніципальна реформа, муніципальні вибори, муніципальна влада, муніципальна власність, муніципальні службовці, муніципальні поліція (міліція), а також поширюється на власні назви установ, організацій культури, як-от Муніципальний театр Київради, Муніципальний оркестр або ж наприклад, в Києві перебуває делегація муніципалітету італійського порідненого міста Флоренції; У Японії в м. Кіото двісті початкових шкіл, усі муніципальні, у них навчається понад 100 тисяч учнів; Муніципальна комісія Бостона недавно вирішила утворити в місті спеціальну зону [2].

Отже, в даний час термін «муніципальне управління» використовується в широкому і у вузькому сенсах. У вузькому сенсі муніципальним управлінням іменується «лише міське управління» [5, с.227]. Більш поширене вживання терміна в широкому сенсі як синонім поняття «місцеве самоврядування»; в цьому ж значенні термін вживається і в роботі.

Виходячи з викладеного, представляється небажаним одночасне вживання прикметників «місцеве» і «муніципальне» з одним іменником, і вживання словосполучення «муніципальне самоврядування», як, наприклад, це робить Т.Г.Морозова: «Місцеве муніципальне самоврядування в даний час здійснюється в муніципальних утвореннях - містах, сільських населених пунктах ...» [6, с.90]

Також слід зазначити, що в Україні замість поняття «муніципальний» частіше вживається термін «комунальний» (комунальне господарство, комунальна власність), що відповідає французькій моделі місцевого самоврядування, елементи якої використані при побудові системи управління розвитком первинних адміністративно-територіальних утворень у нашій країні [1, с. 6].

Не завжди слова муніципальний, місцевий та комунальний є взаємозамінні: вони мають свою сполучуваність, яку «диктує» сукупність значень кожного із цих багатозначних слів.

Тому проведенням дослідженням, на нашу думку в офіційно-діловій практиці, зокрема в мові законодавства України, як європейської держави, доцільно використовувати саме термін муніципальний, а ні місцевий, чи в ніякому випадку комунальний.

Список використаних джерел:

1. Методичні вказівки до організації самостійної роботи з дисципліни «Муніципальний менеджмент»(для студентів 4 курсу денної форми навчання спец. 6.050200 - «Менеджмент організації») / Укл.: Бабаєв В.М., Висоцька Г.В., Мушинська Н.Ю.– Харків: ХНАМГ, 2007. – 22 с.
2. Биби́к С. Муніципальний – місцевий / С. Биби́к // [Електронний ресурс]. Режим доступу : <http://kulturamovy.univ.kiev.ua/KM/pdfs/Magazine64-30.pdf>.
3. Словник іншомовних слів [Текст]: 23000 слів та термінологічних словосполучень / уклад.: Л. О. Пустовіт та ін. – К. : Довіра, 2000. – 1018 с.
4. Шугрина Е.С. Муниципальное право. - Новосибирск: Изд-во Новосиб. ун-та, 1995. – 496 с.
5. Барабашев Г.В., Мишин А.А. Местное управление в зарубежных странах // Г.В. Барабашев, А.А. Мишин // Конституционное (государственное) право зарубежных стран. – М.: Белые альвы, 1996. - С.227-264.
6. Муниципальный менеджмент. - М.: Банки и биржи, 1997. – 263 с.

Правові проблеми формування публічної власності на землю

Кравчук О.В., аспірант Відкритого міжнародного університету розвитку людини «Україна»

В умовах сьогодення особливої актуальності і гостроти набуває питання про публічну земельну власність, про її суб'єктів і об'єкти. Від рішення цього питання багато в чому залежить цілісність держави, ефективність охорони і використання земельних ресурсів, забезпечення інтересів населення України і територіальних громад. У Союзі РСР вся земля в межах державного кордону складала єдиний державний земельний